

Jeg synes, det er fair nok, at skatteministeren skal have mulighed for lige at overveje de her ting sammen med sine embedsmænd, men så bør han også kunne give et svar, så vi andre ved, hvad vi har at forholde os til.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har sådan set allerede svaret, men jeg vil gerne gentage: Resultatet af de overvejelser, jeg selv har sat i gang, da jeg hørte om den her sag første gang, vil selvfølgelig tilgå Skatteudvalget; det er klart.

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen den her sag har kørt siden august måned; da stillede jeg de to første spørgsmål. Så blev der stillet en række spørgsmål her for en tre ugers tid siden, bliver det vel efterhånden, og så bliver der stillet to spørgsmål her i dag. Skatteministeren har haft så mange muligheder for at forholde sig helt konkret til, hvordan man vil løse det her problem, og hvordan man vil sikre, at disse mange fiskere – 18 familier drejer det sig vist om – i Thyborøn ikke skal gå rundt og ikke vide, om de er købt eller solgt.

Det forstår jeg ikke at skatteministeren ikke vil forholde sig til, og jeg forstår ikke, at skatteministeren vil udsætte sig selv for den kritik, som det her er. Jeg synes, at skatteministeren burde være så stort et mandfolk, at han løste problemet.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu synes jeg, det er nødvendigt lige at understrege, for at der ikke skal være misforståelser, at fra første færd har vi gjort, hvad vi kunne inden for gældende lovgivnings rammer – fra første færd har vi gjort, hvad vi kunne inden for gældende lovgivnings rammer.

Nu er det altså ikke sådan, at man, selv om hr. Vernersen er kommet i opposition, bare kan se væk fra gældende lovgivning. Det kan man altså ikke; vi er og jeg er ligesom alle andre tidligere ministre tvunget til at rette mig efter de gældende regler.

Som hr. Vernersen tidligere var inde på, er man nødsaget til at afslutte nogle sager, inden man kan agere på dem, og det gælder for en række aspekter i den her sag. Men sideløbende med det har jeg så sat nogle vurderinger i gang, og det skal jeg nok vende tilbage til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 427

11) Til justitsministeren af:

Line Barfod (EL):

»Kan ministeren forklare, hvorfor det kontor i ministeriet, som har administreret den særlige forelæggelsesordning vedrørende våbentilladelser til store pistoler, ikke efter at have behandlet ca. 1.700 sager og uddelt 681 tilladelser er i stand til at oplyse, hvor mange personer disse tilladelser fordeler sig på, hvor mange våben der vil kunne opnås tilladelse til, samt hvor mange personer der har opnået »maksimum« uden »en meget ressource- og tidskrævende« indsats, og er ministeren fuldt ud tryk ved denne situation?«

Line Barfod (EL):

Jeg har stillet spørgsmålet her til spørgetiden, fordi jeg mener, det er vigtigt at få ministeren direkte i tale om denne sag. Jeg har tidligere stillet tre skriftlige spørgsmål omkring ministerens ophævelse af den centrale våbengodkendelsesordning for de virkelig store våben. Ansvar for den ordning har hidtil ligget i et kontor i ministeriet, og ministeren meddelte så, at det var der ikke længere nogen grund til, og at arbejdet kunne flyttes ud til politikredsene.

For at kunne vurdere den beslutning bad jeg om nogle – synes jeg selv – ret simple oplysninger om, hvor mange personer der havde fået tilladelse, hvor mange våben de havde fået tilladelse til osv. Jeg mente, det måtte være helt naturligt, at man havde sådanne oplysninger.

Jeg blev derfor meget overrasket over, at det svar, jeg fik, var, at det vil være for tidskrævende for ministeriet at oplyse, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren virkelig selv synes, det går rigtig godt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det korte svar ville jo være: Ja. Men jeg vil nu gerne uddybe det.

Den 1. oktober 2003 fremsendte jeg en orientering til Folketingets Retsudvalg om ophævelse af forelæggelsesordningen vedrørende våbentilladelse til pistoler. I redegørelsen stod der bl.a. oplysninger om, at der havde været 708 ansøgninger om tilladelse til pistoler, som Justitsministeriet havde behandlet i perioden fra den 1. januar 2002 til den 13. maj 2003. Det blev i den forbindelse oplyst, at der blandt disse 708 ansøgninger alene blev givet 27 afslag.